

Júdás Apostol levele

Tartalom

1. Júdás, Jézus Krisztusnak szolgája, Jakabnak pedig atyafia, az elhívottaknak a kik az Atya Istentől megszenteltettek és Jézus Krisztustól megtartattak:
2. Irgalmasság, békesség és szeretet adassék néktek bőségesen.
3. Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy tusakodjatok a hitért, a mely egyszer a szenteknek adatott.
4. Mert belopózkodtak valami emberek, a kik régen előre beírtak ezen ítéletre, istentelenek, kik a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják, és az egyedüli Urat, az Istent, és a mi Urunkat, a Jézus Krisztust megtagadják.
5. Emlékeztetni akarok továbbá titeket, mint a kik egyszer már tudjátok, hogy az Úr, a mikor a népet Egyiptom földéből kiszabadította, viszontag azokat, a kik nem hittek, elvesztette.
6. És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyöket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta.
7. Miképen Sodoma és Gomora és a körülök lévő városok is, a melyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más test után jártak, például vannak előttünk, örök tűznek büntetését szenvedvén.
8. Hasonlóképen mégis ezek is álomba merülvén, a testet megfertőztetik, a hatalmasságot megvetik, és a méltóságokat káromolják.
9. Pedig Mihály arkangyal, mikor az ördöggel vitatkozván Mózes teste felett vetélkedett, nem mert arra káromló ítéletet mondani, hanem azt mondá: Dorgáljon meg téged az Úr!
10. Ezek pedig azokat káromolják, a miket nem tudnak; a miket pedig természet szerint tudnak, mint az oktan állatok, azok által megromolnak.
11. Jaj nékik! mert a Kain útján indultak el, és a Bálám tévelygéseivel bérért szakadtak ki, és a Kóré ellenkezésével vesztek el.
12. Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken, tartózkodás nélkül veletek lakmároznak, magokat hízlalják; víztelen, szelektől hányt-vetett fellegek; elhervadt, gyümölcstelen, kétszer meghalt és többől kiszagattott fák;
13. Tengernek megvadult habjai, a magok rútságát tajtékozók; tévelygő csillagok, a kiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre.
14. Ezekről is prófétált pedig Énok, a ki Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: Ímé eljött az Úr az ő sok ezer szentjével,
15. Hogy ítéletet tartson mindenen felett, és feddőzzék mindazok ellen, a kik közöttök istentelenek, istentelenségöknek minden cselekedetéért, a melyekkel istentelenkedtek, és minden kemény beszédért, a melyet az istentelen bűnösök szóltak ő ellene.
16. Ezek zúgolódók, panaszolkodók, a magok kívánságai szerint járók; szájak kevélységet szól, haszonlesésből személyimádók.
17. Ti azonban, szeretteim, emlékeztetek meg azokról a beszédekről, a melyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai mondtak.
18. Mert azt mondták néktek, hogy az utolsó időben lesznek csúfolódók, a kik az ő istentelen kívánságai szerint járnak.
19. Ezek azok, a kik különszakadnak, érzékiek, kikben nincsen Szent Lélek.

20. Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Lélek által,
21. Tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre.
22. És könyörüljete néhelyeken, megkülönböztetvén őket.
23. Másokat pedig retentéssel mentsetek meg, kiragadva őket a tűzből, és utálva még a ruhát is, a melyet a test beszennyezett.
24. Annak pedig, a ki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel,
25. Az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, nagyság, erő és hatalom most és mind örökké. Ámen.